

FOYER MARTHE ROBIN - Brasschaat

wekelijks foyerblaadje nr 8 2021

Zondag 21 februari

Eerste zondag van de Vasten

Epistel : Profeet Ezechiël, 34, 11 – 16

Evangelie : Mattheus, 25, 31 - 46

De veertigdaagse vasten is een heilige tijd die we als christenen ernstig opnemen. Het is een tijd die God behaagt (epistel). Het is een tijd waarin we ons, naar het voorbeeld van Christus, losmaken van het bijkomstige om God te aanbidden en Hem alleen te dienen. (evangelie).
Uit: Dagmissaal

Wij zijn niets, even vluchtig, even spoedig verdwenen als de as op ons voorhoofd was op Aswoensdag. Eén ding blijft: onze ziel en datgene wat we kunnen aanbieden aan God: onze liefde voor Hem, onze liefde voor de medemens, ons gebed, onze zelfoverwinning, onze goede werken, ons broederlijk delen. Dat alleen zal overblijven, al dan niet gelouterd door ons opgeofferd lijden en het volharden in de plichten van onze staat. Uit: Dagelijks Vastenwoordje – E. H. Van der Voort

De Vasten was oorspronkelijk vanaf de eerste zondag tot aan Witte Donderdag. De eerste vier dagen werden later toegevoegd. Op die eerste dag werd het askruisje gegeven. Dit was aanvankelijk enkel voor de openbare zondaars maar werd sinds 1091 verplichtend voor iedereen: *“Mens, gedenk dat gij van stof zijt en tot stof zult wederkeren;”* Ook bij de kroning van een paus wordt gewezen op de vergankelijkheid: een bussel stro wordt verbrand bij het uitspreken van de woorden : *“Heilige Vader, zo vergaat de wereldse glorie”*.

De voorvasten was een uitnodigingstijd; de vasten een strijd tussen licht en duisternis. De eerste twee weken zijn Christus en de Kerk meer in de verdediging: Jezus wordt bekoord in de woestijn. De twee volgende weken gaan Christus en de Kerk zelf tot de aanval over: Christus verjaagt zelf de duivel. Daarna komt de passietijd: de overweging van het lijden van Christus.

Uit: Mijn Dagelijkse Overweging A. Maege priester 1942

Een jaar toegewijd aan de Heilige Jozef, patroon van de Kerk

5. Een creatief moedige vader

Als de eerste fase van iedere echte innerlijke genezing bestaat in het aanvaarden van ons persoonlijke levensverhaal en zelfs in het omarmen van wat we in ons leven niet gekozen hebben, moeten we toch nog een andere belangrijke levenshouding eraan toevoegen: creatieve moed. Die komt vooral naar voren in de manier waarop we met moeilijkheden omgaan. Als we met problemen geconfronteerd worden, kunnen we het opgeven en weglopen of we zoeken hoe we het best ermee kunnen omgaan. Het zijn soms de moeilijkheden die onvermoede krachten in ons naar boven laten komen.

Bij het lezen van de 'Kindheidsevangelies' komt vaak de vraag op waarom God niet op een directe en duidelijke manier tussenbeide kwam. Maar God grijpt in door middel van gebeurtenissen en mensen. Jozef is de man die door God werd uitverkoren om het begin van de verlossingsgeschiedenis te begeleiden. Hij is het ware 'wonder' door wie God het kind en zijn moeder redt. De hemel grijpt in door te vertrouwen op de creatieve moed van Jozef. Wanneer hij in Betlehem aankomt en er geen plaats is in het gastenverblijf waar Maria haar kind ter wereld kan brengen, brengt hij een stal in orde en richt hem zo comfortabel mogelijk in voor de komst van de Zoon van God in de wereld (cf. Lc 2,6-7). Geconfronteerd met de angstaanjagende bedreiging van Herodes die het kind wil doden, wordt Jozef opnieuw in een droom aangespoord om het kind te beschermen en hij organiseert midden in de nacht de vlucht naar Egypte (cf. Mt 2,13-14).

Een oppervlakkige lezing van deze verhalen geeft altijd de indruk dat de wereld overgeleverd is aan de willekeur van de sterken en machtigen, maar het 'goede nieuws' van het Evangelie laat zien dat God altijd een manier vindt om zijn heilsplan uit te voeren, ondanks de arrogantie en het geweld van de aardse heersers. Zelfs ons leven lijkt soms overgeleverd aan de grilligheid van sterke krachten. Maar het Evangelie vertelt ons dat God altijd erin slaagt te redden wat er echt toe doet, op voorwaarde dat we dezelfde creatieve kracht oproepen als de timmerman van Nazareth, die in staat is een probleem om te buigen in een kans door altijd eerst en vooral op de Voorzienigheid te vertrouwen.

Als God ons soms niet lijkt te helpen, betekent dat niet dat Hij ons in de steek heeft gelaten, maar dat Hij op ons en op onze creatieve mogelijkheden om zelf oplossingen te vinden, vertrouwt.

Dat soort creatieve moed zien we ook bij de vrienden van de verlamde die hem door het dak lieten zakken om hem tot bij Jezus te brengen (cf. Lc 5,17-26). Moeilijkheden stonden de moed en de volharding van die vrienden niet in de weg. Ze waren ervan overtuigd dat Jezus de man kon genezen en *omdat ze vanwege de menigte geen kans zagen om hem binnen te brengen, gingen ze het dak op en lieten ze hem met bed en al tussen de tegels door neer in de kring vóór Jezus. Toen Hij hun vertrouwen zag, zei Hij tegen de man: 'Uw zonden zijn u vergeven'* (vv. 19-20). Jezus herkende het creatieve geloof waarmee ze probeerden hun zieke vriend bij Hem te brengen.

Het Evangelie vertelt ons niet hoelang Maria, Jozef en het kind in Egypte bleven. Ondertussen moesten ze zeker eten en een plek vinden om te wonen en te werken. Er is niet veel verbeeldingskracht voor nodig om in te vullen wat het Evangelie niet concretiseert. De Heilige Familie werd net als alle andere gezinnen geconfronteerd met concrete problemen, zoals zoveel van onze migrantenbroeders en -zusters die ook vandaag hun leven riskeren om aan miserie en honger te ontsnappen. In die zin geloof ik dat de Heilige Jozef werkelijk een speciale beschermheilige is voor al diegenen die vanwege oorlog, haat, vervolging en ellende, hun land moeten verlaten.

Aan het einde van elk verhaal waarin Jozef een belangrijke rol speelt, merkt het Evangelie op dat hij opstaat, het kind en zijn moeder meeneemt en doet wat God hem opgedragen heeft (cf. Mt 1,24; 2,14.21). Jezus en Maria, zijn Moeder, zijn inderdaad de kostbaarste schat van ons geloof. (21-23) *Catechismus van de Katholieke Kerk*, nrs. 963-970.

In het heilsplan is de Zoon onlosmakelijk verbonden met zijn Moeder, die ons *op de pelgrimstocht van het geloof is voorgedaan, en die de vereniging met haar Zoon standvastig volgehouden heeft tot onder het kruis.* (22)

We moeten altijd overwegen of we zelf Jezus en Maria met al onze kracht beschermen, want ook zij zijn op een mysterieuze wijze aan onze verantwoordelijkheid, zorg en aandacht toevertrouwd. De Zoon van de Almachtige komt in precaire omstandigheden ter wereld. Voor zijn verdediging, bescherming, zorg en opvoeding is Hij afhankelijk van

Jozef. God vertrouwt deze man, net als Maria, die in Jozef diegene vindt die niet alleen haar leven wil redden, maar die altijd voor haar en haar kind zal zorgen. In die zin kan de Heilige Jozef niets anders dan de Beschermers van de Kerk zijn, want de Kerk is de voortzetting van het Lichaam van Christus in de geschiedenis, en terzelfder tijd wordt het moederschap van Maria weerspiegeld in het moederschap van de Kerk.(23) In zijn voortdurende bescherming van de Kerk blijft Jozef het kind en zijn moeder beschermen, en ook wij blijven door onze liefde voor de Kerk, het kind en zijn moeder liefhebben.

Het is datzelfde kind dat later zal blijven zeggen: *Alles wat je voor één van deze minste broeders van Mij hebt gedaan, heb je voor Mij gedaan* (Mt 25,40). Bijgevolg is elke noodlijdende, elke arme, elke lijdende, elke stervende, elke vreemdeling, elke gevangene, elke zieke ‘het kind’ dat Jozef blijft beschermen. Daarom wordt de Heilige Jozef aangeroepen als beschermers van de ongelukkigen, noodlijdenden, ballingen, bedroefden, armen en stervenden. Daarom kan de Kerk niet nalaten vooral de minsten lief te hebben omdat Jezus een voorkeur ervoor had en zich persoonlijk ermee identificeerde. Van Jozef moeten we dezelfde zorg en verantwoordelijkheid leren. We moeten leren het kind en zijn moeder lief te hebben, de sacramenten en de naastenliefde te beminnen, liefde voor de Kerk en de armen te koesteren. Elk van deze realiteiten is altijd het kind en zijn moeder. Uit: Patris Corde, Apostolische brief – Rome 8/12/2020

Aandacht ! Kruisweg in de kapel om 15 u op vrijdag; vooraf om 14.30u het Improperia van Palestrina.

Opsteller en verantwoordelijke Chris Claeys- Huize Marthe Robin

Foyer(HUIZE) Marthe Robin vzw

- *Kapelsesteenweg 208 • 2930 Brasschaat*
- *T: 00(32) 03 645 14 67 • E: foyer.marthe.robin@skynet.be*
- W: www.foyermartherobin.net info@huizemartherobin.net*
- www.huizemartherobin.net www.facebook.com/huizemartherobin*